

Коли Ервін усміхався...

Ервін придумав деревну мишку Біллі 1982 року — тоді вийшли друком перші вісім історій під назвою «Моя хатка на дереві». Книжка стала дуже успішною. Минали роки, Мозер написав ще багато книжок.

2002 року мій чоловік вирішив зробити Біллі героїнею чотирьох книжечок обсягом до 48 сторінок. Він підготував сюжети 16 нових історій про деревну мишку. У травні, червні та липні того року Ервін розробив ескізи олівцем і додав до кожної ілюстрації опорні слова майбутнього тексту. В наступні місяці він виготовив контури малюнків і майстерно розфарбував їх акварельними фарбами. Ервін навіть перемалював деякі з раніших історій про Біллі!

Наприкінці 2002 року фізичний стан мого чоловіка дуже змінився. Мишці довелося зачекати. Бракувало тексту і малюнків для обкладинок чотирьох книжечок.

Діагноз «бічний аміотрофічний склероз» усе змінив. Лікарі прогнозували ще кілька років життя. Із 2009 року Ервін більше не міг працювати й навіть говорити, але він жив і любив кожен свій день!

Я нагадала чоловікові про деревну мишку: «Ервіне, текст ще не готовий!». І ми почали. Я дістала

ілюстрації та чернетки. Він усе уважно переглянув — і ми взялися до праці. Я тримала алфавіт і водила паличкою по буквах, а Ервін очима

показував, на якій спинитися. Так ми працювали. З другої-третьої літери я вгадувала слово. І так повільно, часом дуже повільно, ми писали текст.

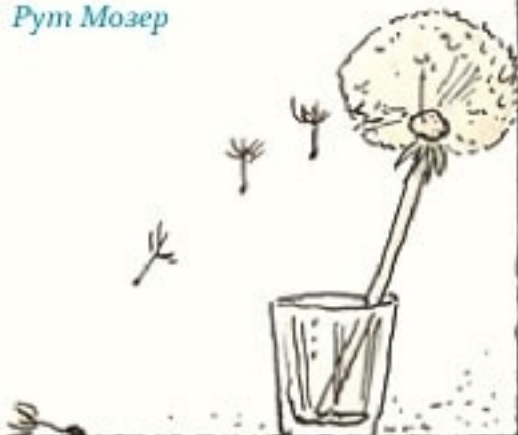
Удні, коли Ервін усміхався, я знала: сьогодні буде простіше. Однак часто він був страшенно втомлений, і ми не могли працювати. Оскільки мій чоловік більше не міг малювати обкладинки, ми вирішили зробити одну книжечку з чотирма розділами.

2010 року він тішився з того, що два видавництва вирішили перевидати його книжки. А коли 2013 року я розповіла йому про музей, який збиралися відкрити на його батьківщині, Ервін страшенно зрадив. Він захоплено відбирав малюнки для музею.

Найважливішим для нього було, що його твори знову публікують, що всі його книжки побачать світ.

Ервін хотів, щоб «Деревну мишку Біллі» я передала видавництву лише після його смерті — як особливий заповіт і прощання. Біллі допитлива, весела і страшенно мила мишка, яка любить життя так, як його любив Ервін!

Рут Мозер

Ервін Мозер

Дерева мишика Біллі

Прозулянки
хороброго мишеняти

Переклала з німецької
Неля Ваховська

ЧОРНІ ВІВЦІ®

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Весняні

прогулянки

A colorful illustration of a spring landscape. On the left, there is a tree with white blossoms and a wooden fence. On the right, there are green bushes and several birds flying in the sky. The title 'Весняні' is written in large, yellow, stylized letters with a decorative underline, and 'прогулянки' is written in smaller, green, lowercase letters below it.

Мишка-мандрівниця

Мишка Біллі завжди десь мандрує.
Вона шукає нове помешкання.

«Авжеж, тут мені подобається», —
думає Біллі й сідає на березі озера.
«Краєвид такий гарний!»

Із води вилазить черепаха.
«Що ти тут робиш? Я тебе раніше
не зустрічала».
Біллі розповідає, що шукає домівку.
«Неподалік є порожня хатка
на дереві, не хочеш глянути?»

Біллі одразу вирушає в дорогу й уже незабаром стоїть перед хаткою.
«Тут я буду жити!» — вигукує вона і радіє.

Мишка збирає м'якенькі листочки
й застеляє ними підлогу нової оселі.

Сходить місяць. Біллі дуже втомилася. Вона вкладається на купу м'якого листа в хатці на дереві.
Як же тут добре!
«Тепер я — деревна мишка», — думає Біллі й засинає щасливою.

Поцілунки під дощем

Якось напровесні деревній мишці стає нудно...

...і вона вирішує прогулятися по квітучих луках.

Там у западинці Біллі зустрічає трав'яну мишку, яка збирає букет.

Минуло небагато часу, і деревна мишка закохується в трав'яну, а трав'яна — у деревну.

Вони цілуються. Аж ось налітає гроза, починається дощ.
«Гайда до моєї хатки на дереві!» — вигукує Біллі.

Сказано — зроблено! Мишки врятувалися! Надворі падає холодний дощ, а в хатці хтось гаряче цілується.

